

Uit Lais, ettelijke mijlen van Dorpat, meldt men, dd. 1 April: De sledevaart gaat heden nog uitmuntend, zoodat groote transporten naar Rusland worden gezonden. Dit middel van vervoer heeft daar gedurende den ganschen winter voortgeduurd.

ITALIE.

TRIEST den 11 April.

Brieven uit Alexandrië brengen de tijding aan, dat de Onderkoning, door den gelukkigen uitslag zijner ondernemingen trotsch gemaakt, van zijne tot dus verre geopperde eischen niet afzien wil, en buitendien ook daartoe door vreemden invloed wordt gestijfd. In Alexandrië liep ook een gerucht, dat de Onderkoning met Perzië een offensief- en defensief traktaat had gesloten. Brieven uit Bucharest verzekeren, dat een tweede Russisch eskader aan de monding van den Donau wordt samengetrokken, als ook dat prins *Paskewitsch Erivanski* van Petersburg naar Tiflis is afgereisd.

DUITSCHLAND EN AANGRENZENDE RIJKEN.

WEENEN den 14 April.

Wij ontvangen zoo even door buitengewone gelegenheid berigten uit Konstantinopel, op wier echtheid gij kunt bouwen. De Sultan heeft de hem van wege den Onderkoning van Egypte door *Halil*-pacha voorgeslagene vredes-aanbiedingen goedgekeurd. Z. H. deed al de ministers der Porte bijeenkomen en legde den gezanten der Europeesche groote Mogendheden de vraag voor: wat zij voor hem konden verrigten? Admiraal *Roussin* bood hem eene vloot aan; zij was echter nog niet daar, en zou buitendien *Ibrahim* ook niet kunnen beletten, geheel Klein-Azië aan zich te onderwerpen. De Russische ambassadeur antwoordde op eene soortgelijke vraag, dat de troepen zijner natie een paar maanden tijd noodig hadden, alvorens in Klein-Azië te velde te kunnen trekken. De Engelsche ambassade bezat geene toereikende instructiën. Onder zulke omstandigheden volgde Sultan *Mahmud* den raad des divans en der zaakgelastigden van de Westelijke Mogendheden, en nam het besluit, om de voorwaarden van den pacha aan te nemen. Naar alle rigtingen zijn renboden met deze gewigtige tijding afgereisd.

BERLIJN den 18 April.

Den 10den is te Muhrow, in Pommeren, de invalide *Schuster* in den ouderdom van 109 jaren overleden. Hij was in 1755 als huzaar in dienst getreden bij het reg. *von Zietzen*, had 23 jaren gediend, en verscheidene veldslagen in den 7jarigen oorlog bijgewoond.

FRANKFORT den 19 April.

De Polen, die in den nacht van den 7 en 8 dezer Besançon verlaten hebben, vormen een detachement van 422 personen, zamengesteld als volgt: 3 kolonels, 6 luitenant-kolonels, 12 majours, 68 kapiteins, 96 luitenants, 204 tweede luitenants, 8 onderofficieren en 25 soldaten. Zij verlieten Besançon bij groepen en marscheerden niet eer gezamenlijk, voordat zij een half uur van de stad verwijderd waren. Deze kolom scheen eerst op Neufchatel te zullen aftrekken, maar wendde zich vervolgens naar het kanton Bazél, naar de grenzen van het groot-hertogdom Baden. Het oogmerk van hunnen togt is geen raadsel, hoewel hun dadelijke toelg nog niet bekend is. Deze gebeurtenis moet natuurlijk de bezorgheid der Vorsten van Zuid-Duitschland gaande maken. Van de Badensche en ook van de Wurtembergsche Regering worden maatregelen genomen, om dezen gewapenden inval des noods met geweld te keeren. In verschillende kantons van Zwitserland worden maatregelen genomen tegen elken aanslag op de openbare veiligheid. Te Freiburg en Neuenburg liep het gerucht, dat er het korps Polen verwacht werd, om zich daar met de opstandelingen te vereenigen. Te Neufchatel is de Regering van wege de prefektuur van Besançon onderrigt geworden, dat de uitgewekenen zich daar aan de insurgenten zouden aansluiten, om vervolgens in Zwitserland te vallen; doch zij zijn te Neufchatel niet gezien. Intusschen is er de gouverneur, de generaal *von Pfuel*, gekomen en de stad was daarop vol geestdriфт geraakt. Te Nidau heeft de Regering van Bern 12 kisten met wapenen, die van Bazél naar Genève geveerd werden, en een aan het nameeloos adres van den krijgskommissaris te Genève in beslag doen nemen. Men is onderrigt geworden, dat er twee andere bezendingen over Lucern en Solothurn zijn doorgegaan. De wapenen, te Nidau aangehouden, zijn later gebleken voor het tuighuis van Genève bestemd te zijn. Zoodra de tijding van het oprukken der Polen te Karlsruhe gekomen is, heeft de Groot-hertog van Baden in allerijl twee eskadrons dragonders naar de Zwitsersche grenzen doen vertrekken en eenige bataljons infanterie met de noodige artillerie marschvaardig doen maken. Van de bevolking van Karlsruhe heeft niemand aan de gebeurtenissen in Frankfort deel genomen.

De *Mannheimer Zeitung* berigt het volgende uit Bern: In ons kanton wemelt het van Polen, dewelke, zoo zij zeggen, nog de meesten hunner in Frankrijk zich bevindende landgenooten volgen zullen. Ook op nog andere punten, zoo als in Nederland, moeten, zegt men, zich nog velen hunner verzamelen, om alsdan, na zich vereenigingspunten te hebben vastgesteld, in Duitschland binnen te trekken. Het staat te vreezen, dat deze stoutmoedige lieden, die vroeger in Duitschland allerwegen zelfs openbare ondersteunings-genootschappen en vrienden hebben gevonden, niet zonder tegenweer zich zullen laten terug drijven. Ook is het mogelijk, dat nog velen over de gebergten en door de groote wouden hunnen togt voortzetten, van wier handelwijze eerst later zal berigt worden verkregen. Het is derhalve aangenaam te vernemen, dat reeds in Duitschland militaire maatregelen tegen hen worden verordend; en wie weet, daar die heeren vele geheime en openbare vrienden hebben, met welke krachts-inspanning de in Frankrijk ter hunner ondersteuning gevestigde genootschappen hen leiden en beschermen; en hoe velen er reeds, heimelijk, onder alle gedaanten in Duitschland rondwelen.

(Partik. corresp.) Onze stad en omtrek heeft eensklaps een oorlogzuchtig aanzien verkregen, en na 18 jaren zien wij weder voor de eerstemaal vreemde uniformen zich binnen onze muren rondbewegen. De bekostiging der troepen geschiedt voor rekening van de Bondsstaten. De Sachsenhauser burg is door vijf schildwachten bezet; de kavallerie maakt menigvuldige patrouilles door het omliggende land; in het Saksische paleis, de zetelplaats der Bondsvergadering, is eene wacht van 20 man en een officier gelegd; voor het gebouw staat een Oostenrijker en een soldaat van ons garnizoen op post. De troepen hebben over het geheel een fraai voorkomen en nemen de beste krijgstuicht in acht. Intusschen hoort men algemeen den wensch uiten, dat deze inlegering van troepen slechts van korten duur moge wezen, te meer vermits, zoowel tijdens de hier voorgevallene onlusten, als na dezelve, de goede geest der burgerij zoo treffend is gebleken, en wij stellig alle middelen bezitten, om onder ons de rust te bewaren. Het onderzoek wordt met grooten ijver voortgezet; drie criminele registers zijn uitsluitend daarmede belast geworden. Nog altijd hebben er arrestatiën plaats. Overigens is de rust verder niet in het minst gestoord geworden. Alle hier nog aanwezige Polen moeten zich uit deze stad verwijderen.

In Zwitserland begint men weder onrustig te worden, ten minste op den 11 April hebben, volgens schrijven uit Lausanne, van den 14 April, te Martigny onlusten plaats gehad. Er waren dien dag aldaar eenige liberalen bijeengekomen, om middelen te beramen, ten einde het Gouvernement van Walliserland te noodzaken, afgevaardigden naar den Rijksdag te zenden, welke thans te Zurich vergaderd is. Toen een honderdtal personen, met eene federale vlag aan hun hoofd, naar de herberg was getrokken, werd de alarm-klok geluid, en vele honderden mannen en vrouwen, met hoovorken en schoppen gewapend, belegerden de herberg. De deuren, welke gebarrikadeerd waren, werden opengebroken, en het volk drong er binnen. »Toen — aldus schrijft men uit Bex, van den 12 April — begon een verschrikkelijk tooneel; hetwelk de pen weigert te beschrijven; het bloed stroomde, en de verzamelde lieden konden hunne moordenaars niet dan door de vlugt ontkomen. De alarm-klok heeft gedurende 4 uren geluid. Te 5 uren kwam de deputatie van Entremont (een dal beneden Walliserland, aan den voet van den Bernhardsberg,) ook met eene federale vlag aan het hoofd; doch ook deze werden met stokslagen ontvangen en uiteen gedreven.» — »Naar Bex terug keerende — aldus gaat de schrijver voort — heb ik bij Pisse-Vache een detachement van 50 gewapende mannen ontmoet, onder aanvoering van eenen officier. Zij kwamen van Montrey en gingen naar Martigny ter hulp van hunne medeburgers.»

Van den 20sten. Alle Polen, die hier nog aanwezig waren, hebben zich moeten verwijderen. Uit Zwitserland vermeent men, dat, behalve de 400 man, die den 9den te Seignelégier in het Bernsche district Freibergen aangekomen waren, den 10den ook nog 300 andere Polen te Fruntrut, de voormalige residentie der bisschoppen van Bazél, binnen getrokken zijn. Men verwondert zich in Zwitserland zeer, waarom deze vreemdelingen een land, waar de Staat hun ondersteuning verschafte, verlaten hebben, om herbergzaamheid bij de Zwitsers te zoeken, die, al wilden zij, hun dezelfde voordeelen niet leveren kunnen. Met reden verwondert men zich hier over, en bij de Polen zeiven schijnt het denkbeeld op te komen, dat zij misleid zijn geworden. Men meent namelijk, dat zij van geld voorzien geworden zijn, om naar Duitschland te trekken en in de aldaar ontworpen omwenteling, van welke men zich zeker eenen beteren uitslag beloofd had, behulpzaam te zijn. Het schijnt, dat er, niet ettelijke honderd, maar meer dan duizend uit onderscheidene depots in Frankrijk op weg gegaan zijn, en dat hunne bestemming naar de Elzas was, om over den Rijn in Duitschland te dringen. Er zou echter plotseling, door middel der telegraaf, te Straatsburg een bevel ontvangen zijn, om hen naar het binnenste van Frankrijk terug te dringen, waarop een deel hunner den weg naar Zwitserland had ingeslagen. Te Straatsburg worden thans verdere maatregelen van denzelfden aard genomen; den 16den is aan alle inwoners herinnerd, dat niemand eenen vreemdeling, al ware het slechts voor éenen nacht, mag huisvesten, zonder daarvan alvorens aangifte te

doen, en dat elk, die niet zijne wettige woonplaats te Straatsburg heeft, als vreemdelijk beschouwd zal worden.

Van den 21sten. Volgens een berigt van de grenzen van Wallachije, zullen de Russche troepen, welke der Porte ter hulp gezonden worden, volgens nadere be- rigt uit Petersburg, aanmerkelijk vermeerderd worden.

De Duitse Bondsvergadering, aan de linietroepen van Frankfort een blijk van hare hooge goedkeuring, wegens hun op den 3 dezer gehouden getrag, willen- de even, heeft eene som van 500 guldens afgezonderd, welke onder de gekwetsten en bedverwanten der gesneuvelden zullen verdeeld worden.

In het groothertogdom Nassau waren sedert eenigen tijd belangrijke fondsen door vreemdelingen in de algemeene domeinkas geplaatst geworden; het bedrag daar- van beliep 700,000 guldens. Men schrijft uit Wiesbaden, dat zij gelast zijn geworden diensden terug te nemen; want dat deze kas geene andere gelden meer plaatst, dan van landzaten.

Te Mannheim hebben de heeren *Lodenburg* en *Wolff* eene vereeniging gesticht tot verbetering van het lot der Israëlieten in het groothertogdom Baden, door hen tot de landbouw en tot nuttige handwerken op te leiden.

HAMBURG den 19 April.

Men meldt van de Poolsche grenzen, dat juist op den dag, op welken in Frankfort een opstand is uitgebroken, twee hoopen volks, elk van 50 man, uit Krakau in Po- dlie zijn gevallen. Het waren lieden, die vroeger deel hadden genomen aan den op- stand, die naderhand naar Frankrijk waren geweken, en van daar terug gekeerd. Zij hebben geen bijval gevonden en zijn, op eenige weinige na, door de Russische troepen gevangen genomen. Men meent tusschen beide deze strafbare pogingen eenen- zekeren samenhang te ontdekken; men wacht niet alleen nieuwe en gestrengte maat- regelen van de zijde van Rusland, maar ook van de Bondsvergadering, in het belang van de rust van Duitschland.

GROOT-BRITANNIE.

LONDEN den 19 April.

Eergisteren avond heeft de heer *Grant*, in een comité van de volledige Kamer der Gemeenten, de motie gedaan tot het nemen van een besluit, om de Joodsche bevolking van dit rijk, op dezelfde wijze en onder dezelfde uitzonderingen als zulks met de Roomsche-Katholieke heeft plaats gehad, tot het waarnemen van ambten en posten gerechtigd te verklaren. Hij heeft betoogd, dat niemand, ter zake zijner gods- dienstige belijdenis, van eenigen post behoorde uitgesloten te worden, en beriep zich op de vroegere en latere geschiedenis der Joden, om aan te toonen, dat zij zich in landen, waar zij niet onderdrukt waren geworden, steeds als brave en rustige burgers hebben gedragen. Sir *R. Inglis* verzette zich tegen het nemen van zoodanig besluit, beweerde, dat zulks onze instellingen van derzelver Christen karakter berooven zou, en dat hunne godsdienst zich dikwijls in strijd zou bevinden met de functiën, die zij te vervullen zouden hebben. Hij was van gevoelen, dat niemand gezegd kon worden, in het afgetrokken tot het bekleeden van eenig politiek gezag gerechtigd te wezen, en dat de Joden, die zich zelven als vreemdelingen in het land beschouwden en steeds geheel andere streken als hun vaderland bleven aanzien, zich niet verongelijkt konden achten door hunne uitsluiting uit alle gezag in eenig Christen rijk. De heer *Macaulay* ondersteunde daarentegen de motie, en merkte aan, hoe zeer het uitsluiten der Joden van gelijke regten met hunne medeburgers strijdig was met de beginselen der Christelijke leer en die eener gezonde staatkunde. De motie is met eene groote meerderheid doorgegaan.

Van den 20sten. De onlangs tusschen Pruisen, Beijeren, Wurtemberg en de klei- nere Duitse Staten gesloten tolvereeniging schijnt in Engeland met leede oogen te worden aangezien. Men vreest blijkbaar, dat het gemakkelijker handels-verkeer tusschen de verschillende Duitse Staten het gebruik van Duitse fabriekwaren be- vorderen, en dat van Engelsche verminderen zal. *The Morning-Herald* komt, in zijne spijt over het gesloten verdrag, op het geschenk van het fraaije scheepje terug, dat voor eenigen tijd door Engeland aan den Koning van Pruisen is gedaan. Hij meent, dat de 20,000 ponden sterling, die dit speelgoed gekost heeft, beter hadden kunnen worden besteed. »De genius van onze buitenlandsche staatkunde,» voegt dit blad er bij, »is weder ledig of in slaap geweest, terwijl onze mededingers, die te onrecht onze bondgenooten worden genoemd, waakzaam geweest en voorwaarts gegaan zijn.»

Men heeft den geheimen raad des Konings berigt, dat een der onder embargo gelegde Hollandse schepen, de *Pauline*, van Demerary naar Middelburg bestemd, met suiker is geladen; dat die suiker gaande weg versmelt, zoodat het schip reeds eenige duimen is geligt; dat de lading eerlang geheel verloren zal zijn, en dat, daar zij in Londen is verzekerd, Engelsche handelaren alzo de schade van den onregt- vaardigen en onstaatkundigen maatregel der Engelsche ministers zullen dragen.

De griep heeft plotseling de stad Londen aangegrepen. Tooneelspelers, politie- beambten, kooplieden, allen zijn er door aangevallen. Gelukkiglijk is de ziekte van korten duur en geenszins gevaarlijk. Een merkwaardig voorval heeft Zaterdag te Londen in den Koninklijken schouwburg ter gelegenheid der griep plaats gehad.

In het midden van het eerste bedrijf van den *Barbier de Seville* valt de gordijn, en de voorstelling wordt door eene buitengewone lange pauze afgebroken. Het publiek wordt ongeduldig en maakt een vreesselijk geraas. Eindelijk begint men te roepen: »Excus vragen!» De directeur verschijnt in het eind, maakt zijne strijkaadjen en zegt: Ladies en Gentlemen! het doet mij leed uw misnoegen te hebben opgelopen, en ik wenschte het wel te kunnen anders maken; op uw geroep ben ik verschenen, en volkomen bereid, om al de vragen te beantwoorden, die gij mij zult willen doen.

Het Publiek: Waar is mevrouw Tagliani?

De Directeur: Het doet mij leed u te moeten zeggen, dat zij in dit oogenblik aan de griep bedlegerig en buiten staat is, om te dansen. Ik wenschte wel, dat ik haar genezen kon.

Het Publiek: Waar is mevr. Méric?

De Directeur: Ik verzeker u, dat zij zoo erg de griep heeft, dat zij, in weer- wil van haren goeden wil, niet voor u verschijnen kan.

Het Publiek: Waar is Rubini?

De Directeur: Signor Rubini is volmaakt wel tot nog toe, en bereid te zingen, wan- neer de opera *Fidelio* zal geëindigd zijn; maar den Zeeroover kan men niet geven zonder de prima donna en, zoo als ik u gezegd heb, mevr. Méric heeft erg de griep. Ik heb alles gedaan, wat ik kon, en ik ben het meest de lijdende partij bij dit alles. Dezen a- vond heeft mij de heerschende ziekte tot zeven teleurstellingen berokkend, en ik kan u verzekeren, dat van het Coventgarden-theater zich heden morgen vierentwintig acteurs en actrices hebben doen ontschuldigen van niet te kunnen spelen. (Toeju- chingen). Ik ben bereid al het entrée-geld, tot op den laatsten schelling, buiten aan de deur te rug te betalen, en ik verzoek te mogen vernemen, of gijlieden verkiest, dat wij voortspelen?

Sommige lieden nemen het geld terug, anderen blijven, om den uitslag der opera te blijven afzien.

FRANKRIJK.

PARIS den 20 Maart.

Uit Madrid wordt gemeld, dat, na de aankomst van een koerier uit Lissabon, zich het gerucht verspreidde, dat de troepen van Don *Pedro* eenen laatsten uitval hadden beproefd, en het den generaal *Solignac* was gelukt, zich eenen weg door den vijand te banen en op dit oogenblik naar Lissabon in aantogt is. Die dappere Fran- sche generaal moet, zegt men, bij die affaire drie wonden bekomen, doch, in weer- wil hiervan, niet opgehouden hebben den uitval der Padrioten te besturen, hetgene doet onderstellen, dat de kwetsuren niet van veel betekenis zijn. De Nederlaag der Miguelistische troepen, zeggen die geruchten verder, moet volkomen zijn geweest. Eindelijk ook beweert men, dat de Infant Don *Carlos* met zijn gansche gezin te Lissa- bon op eene Engelsche pakketboot was scheep gegaan. Ik geef u deze berigten, voegt de brieveschrijver er verder bij, niet als zeker nieuws, maar slechts als een gerucht, dat zich overigens zeer wel konde verwezenlijken.

Van den 22sten. Zoo men zegt, heeft de Belgen-Koning van het Fransche gouver- nement eene derde gewapende tusschenkomst aangevraagd, om den Koning van Hol- land tot toegeven te dwingen. De heer *de Broglie* zoude geantwoord hebben, dat, niet- tegenstaande de onderhandelingen geenszins naar wensch voortgingen, er echter geene noodzakelijkheid tot eene andermaalige interventie bestond, en dat in allen gevalle de- zelve niet zoude kunnen plaats grijpen, dan nadat de Fransche en Belgische gouver- nementen het omtrent de kosten-betaling der beide eerste expeditiën zouden zijn eens geworden.

De minister van binnenlandsche zaken heeft gisteren de gedeputeerden der wes- telijke departementen bijeengeroepen, en heeft hun de berigten medegedeeld, die, nopens de door de Carlisten tot eerlange beroering gevormde ontwerpen, door de onderscheidene gemeente-besturen zijn ingezonden. Er zijn onlangsche ontschepin- gen van wapens ontdekt, en veldtekenen met de kleuren van *Hendrik V* in beslag genomen. Niet slechts in het Westen, maar ook in het Zuiden is de contra-revolutie werkzaam.

BELGIE.

BRUSSEL den 22 April.

Wij vernemen van goederhand, dat de generaal *Wildeman*, die te Breda kom- mandeert, het bevel heeft bekomen, om geene passen meer, voor wie het ook zij, te teekenen, waarmede men van Holland naar België en van België naar Holland door de Hollandse voorposten kon doorgaan; wij gelooven deze omstandigheid aan diege-

en te moeten mededeelen, welke er belang bij kunnen hebben, ten einde hun nutte-
loze verzoeken te besparen.

GENT den 19 April.

De heer *Dasselaar*, een Hollander, wachmeester bij het korps vrijwillige kavallerie
van Zeeland, sinds den 4 Augustus des vorigen jaars als krijgsgevangene zich hier
bevindende, doch sedert de komst alhier van den generaal *Magnan* op zijn eerewoord
vrij zijnde, is heden, onder geleide van den majoor der artillerie *Kessels*, van hier
vertrokken, om te Oostburg uitgewisseld te worden tegen drie Belgische gendarmen,
die door de Hollandsche autoriteiten als deserteurs tot levenslangen dwangarbeid zijn
veroordeeld geworden.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE den 21 April.

Men schijnt! terug gekomen te zijn van het voornemen, dat men vroeger heeft ge-
had, om dit jaar drie kampen te vormen. Men wil, dat er dit jaar slechts één kamp
zal zijn, en wel nabij Rijswijk, alwaar onze troepen de beide laatste jaren gekampeerd
zijn geweest, en dat tevens daarbij reeds is vastgesteld, dat onze armee aldaar di-
visieswijze zal gekampeerd worden, elke divisie voor den tijd van één maand.

Van den 21sten. (Partik. corresp.) Wij vernemen met genoegen, dat binnen wei-
nige dagen de heer *Desbordes*, zoon van den heer, secretaris-generaal van de algeme-
ne rekenkamer, als wachmeester van het korps Zeenwische jagers, gedurende
eenigen tijd in België krijgsgevangene is geweest, tegen eenige Belgische gevangenen,
welke in de gevangenis te Leiden opgesloten waren, en afslag van straf wegens deser-
tie hebben bekomen, zal uitgewisseld worden.

Van den 21sten. HH. MM. de Koning en de Koningin zijn heden namiddag uit Am-
sterdam alhier terug gekomen.

Reeds gisteren avond zijn HH. KK. HH. de Prins en de Prinses van Oranje met den
Erfsprins weder alhier aangekomen. De Prins van Oranje is nog gisteren avond, en
de Erfsprins heden ochtend naar het hoofdkwartier vertrokken.

Hij. Koninklijk besluit, van den 13 dezer, houdende verordeningen,
ten aanzien des invoering van het Nederlandsche vaatwerk bij den handel in
het groot, wordt, onder anderen, bepaald: 1) Dat, te rekenen van den 1 Ja-
nuarij 1834, het nieuw vervaardigde vaatwerk, voor zoo verre hetzelfde niet
uitsluitend tot verpakkings- of tot bewaaring, maar tevens tot inhouddoel strekt, bij de
aflevering van hier, azijn, olie, jenever, brandewijn, melk en, in het algemeen
van alle andere vervaardigde voorwerpen, als zodanig zal geijkt worden, doch op
geen andere inhoud, dan op den van 10, 20, 30, 40, 50, 100, 150 en 200
Nederlandsche kannen (liters).

Alle vaten van groter inhoud, dan 200 kannen of van het dubbele Nederlandsche
vat (Aectolitre), zullen alleen als middel van vervoer of van bewaaring beschouwd,
en dienvolgens aan geen jk onderworpen worden.

2) Dat het tot dusverre aanwezige oude vaatwerk, tevens tot mak bij de afle-
vering strekkende, vóór het einde van het jaar 1834 den waterijk zal ondergaan, ter
juiste bepaling van den inhoud van elk vat.

De akkus bevonden in de Hollandische kannen zal op elk der beide bodems
met duidelijke cijfers worden ingebrand of ingesnoeden, of op eenigerhande wijze
wending aangegeven, zullende de eektheid dezer aanwijzing door het bijzondere
merk des ijkers op de jaarlijks worden gewaarborgd.

Te. Alhier is jhr. D. van Foreest, lid van de Tweede Kamer der Staten-Ge-
neeraal, in den ouderdom van 40 jaren overleden.

De onderhandelingen zijn in de laatste dagen te Londen weder voortgezet ge-
worden; de heer *Delar* heeft onafgebroken bijeenkomsten met onderscheidene ministers
en gezanten gehouden, en was laatstelijk weder van nieuwe instructien van onze Re-
gering voorzien geworden. Intusschen schijnen dezelve weder met geen gelukkigen
uitslag bekrond te zullen worden. Immers men wil, dat de gedaane voorstellen door
onze Regering nogmaals geen gunstig onthaal hebben gevonden.

Het door de commissie ter bevordering der dienstneming in 's Rijks seedienst
te Amsterdam, in het laatste van den vroededen jare gedaane aanbod, om, niet-
tegenstaande er reeds vroeger door de tcharrer beschikking gestelde giften van
Nederlands ingezetenen, met minder dan 425 zeelieden waren aangevoren,
op nieuw hare pogingen te willen aanwenden tot het verkrijgen van geldelijke
bijdragen, is door het Gouvernemente met bijzonder genoegen aangenomen
zijnde, dat de ondanks van dezelve commissie ontvangen berigt gebleken,
dat in deze bedoelde pogingen op nieuw van een zeer gelukkig gevolg zij-
geveest, is hebbende zij, door de nader aan haar toegezonden giften, ten be-
drage van f 6996.41, nog 429 zeelieden tot de dienst bij de marine kunnen aanmoe-
digen, zijnde er van den beginne der zamenstelling van bovengemelde commissie
eene som van f 14,123.66 te hare beschikking gesteld, en daardoor niet minder dan
een getal van 854 manschappen tot dienstneming bij Zijner Majesteits zeemagt aan-
gemoeid.

Hierop, op nieuw aan Zijne Maj. mededeeling gedaane zijnde, is dien ten gevolge
Hoogdeszelfs bijzonder welgevallen aan meergenoemde commissie te kennen ge-
geven, zullende de door haar met zoo veel kracht en bereidvaardigheid aangewende mid-
delen, en de daardoor verkregen belangrijke aanwinst in manschappen, ter ver-
sterking van Zijner Majesteits zeemagt.

AMSTERDAM den 22 April.

Heden morgen te 11 uren heeft Z. K. H. de Kroonprins, H. K. K. H. de Kroon-
prinses en Z. K. H. de Erfsprins deze stad weder verlaten, gevolgd door de heilwen-
schen der bevolking, welke Hoogdeszelfs, hoe zeer kort, bezoek innig verblijd had.

Gisteren middag heeft H. K. K. H. de Kroonprinses, in tegenwoordigheid van Zij-
n. Ed. Gestr. den heer staatsraad Burgemeester en deszelfs echtgenoot, het atelier
van den heer J. A. *Kruseman* met hare hooge tegenwoordigheid vereerd.

Wij vernemen, dat gemelde Prinses gisteren wel het binnen-, doch niet het bui-
tengasthuis dezer stad bezocht heeft.

Van den 23sten. Gisteren morgen te 10 uren zijn HH. KK. HH. de Prins en
Prinses van Oranje, en de Erfsprins naar 's Gravenhage vertrokken.

Z. K. H. Prins *Frederik* der Nederlanden heeft gisteren de fabriek van stoom- en
andere werktuigen van de heeren P. van *Vlissingen* en *Dudok van Heel* bezocht.

Gisteren avond hebben Z. M. de Koning en Z. K. H. Prins *Frederik* den stads schouw-
burg andermaal bezocht. Hartelijk en luide uitte zich wederom te dezer gelegenheid
's volks liefde en eerbied voor het Vorstelijk gezin.

Heden morgen omstreeks 10 uren hebben HH. MM. de Koning en de Koningin de
hoofdstad verlaten, zich naar de residentie terug begevende, onder de hartgron-
digste heilbeden van Amstels burgerij. Een uur te voren is Z. K. H. Prins *Frederik*
naar den Helder vertrokken.

ROTTERDAM den 22 April.

De heeren *Talleyrand* en *Palmerston* hebben bij eene nota van den 2 dezer, aan
den heer *Delar* gerigt, verlangd, dat hem bepaalde instructien gegeven mogten wor-
den, om met hen te onderhandelen over het bedrag van het op de Schelde te heffen
tonnegeld en de plaats der betaling; over het onderhoud van de doorvaart en van den
stroom; over het loodswezen; over de voorwaarden, waarop de Belgen zullen af-
zien van het maken van een weg of kanaal door Lamburg, hetwelk hun bij art. 12 van
het traktaat van den 15 November was toegezegd, en over de wijze van afrekening
van het amortisatie-syndicaat. De genoemde gevolmagtigden dringen dit verlangen
aan met de opmerking; dat alle andere zaken beslist zijn, en dat de eenige pun-
ten waren, die nog overbleven, om welke het hun niet der moeite waardig scheen
langer den staatkundigen toestand der heidelanden onverreft te laten.

De heer *Vilain XIIII*, die als gezant van België naar Rome gezonden was, is
aldaar in die hoedanigheid niet kunnen ontfangen worden.

Van den 24sten. In een Brusselsch blad vindt men, dat Zondag nacht op de linie
van Westwezel naar de Schelde eene beweging onder de Hollandsche troepen had
plaats gehad, waarop Dain de 6de batterij artillerie van Beekeren, twee eskadrons
jagers van Braschaet, eenige bataljons van de burgerwacht en het 12de regement
van linie had doen aanrukken. Voorts zou gebleken zijn, dat die beweging alleen ten
doel had te zien, of de Belgen goede wacht hielden en van deze afweiding gebruik
te maken, om de troepen op die linie te versterken.

BREDA den 21 April.

(Part. corr.) De drieëntachtig duizend zeshonderd vijftien gulden, die, zoo als
in de meeste onzer dagbladen vermeld is, door de troepen van het eerste bat. jagers den
24 Maart II. aan de grenzen zijn aangehouden, hebben eene ernstige overweging bij de
beide departementen van algemeen bestuur (dat van financiën en dat van justitie) ten
gevolge gehad, te meer, daar een Belgisch dagblad reeds verzekerde, dat lie pen-
ningen tot een misdadig doeleinde strekken moesten. Wij prijzen in allen deele de
naauwkeurige waakzaamheid, zoo onzer troepen als der administratie, maar meer nog
de strenge regtvaardigheid van onzen uitmuntenden Koning, die, zoo juist den schijn
van het wezen wetende te onderscheiden, de teruggave van die aanmerkelijke som
belast heeft, zonder dat de eigenaar (de heer J. de *Porter* alhier) eenige schade mogt
komen te lijden, aan welk bevel dan ook reeds den 16 dezer het noodige gevolg ge-
geven is.

Van den 22sten. Omtrent het medegenomen Belgische vaandel, waarvan wij
melding hebben gemaakt, hebben wij van goederhand de hier volgende nadere
berigten ontvangen. De deseur, die zich met het bedoelde vaandel een on-

ze voorposten aangemeld had, was geen luitenant-kwartiermeester, zoo als wij
te onregt gemeld hebben, maar een serjant titulair, genoemd *Antoine Dure*,
diepde bij het 12de Belgische regement infanterie van linie, waartoe ook het
meergenoemd vaandel behoort. Deze man was vroeger bediende bij den heer *Geel-
hand de la Faille*, welke vóór de omwenteling hoofdofficier bij de Antwerp-
sche schutterij was; later in militaire dienst gegaan zijnde, werd hij zoo veel als
kamerdienaar bij den kolonel *Devaux*, kommandant van opgemeld regement. En
komt toevalligerwijze met dezen in kwartier bij zijnen voormaligen meester. De
kolonel oneenigheid met zijnen gastheer krijgende, trekt *Dure* partij voor den heer
de la Faille, en neemt het besluit, om zijnen kolonel, voor de beleedigen den
eerstgenoemden aangedaan, gevoelig te treffen, door hem het vaandel te ontvreem-
den. Het zonderlingste en wel het zotste van de geheele historie is, dat gemel-
de kolonel des avonds vóór de uitvoering van de misdaad aan meergemelden *Dure*
last gaf, om het vaandel in zijne slaapkamer te brengen, dewijl hij — zoo als hij voor-
gaf — den heer de la Faille niet vertrouwde, en dezen ligt in staat rekende, met het
vaandel naar Holland te gaan, en daarvoor eene groote belooning te krijgen. — Zon-
derling vermoeden, alsof het Gouvernemente eenige waarde zoude hechten aan een ge-
stolen Belgisch vaandel! — En wat zoude mij dan te doen staan — vervolgde de ko-
lopel — het regement ware onteerd en mij bleef niets overig, dan mij voor het
hoofd te schieten. — Anne kolonel! ... Men heeft intusschen nog niet vernom-
men, of de heer *Devaux* eenige andere uitvlugt gevonden heeft.

ZEELAND den 22 April.

(Partik. corresp.) Drie onzer landgenooten is het wederom mogen gelukken de
Fransche teegenwoordige krijgsgeschiedenis te ontvingen, namelijk: twee malro-
zen en een marinier. Onder de beide eersten bevindt zich de dapperere zeeman, die
in het beleg van de citadel van Antwerpen, onder een hagelbui van kogels, de afge-
schotene vlag wederom opgevestigd maakte en deed wapperen. Eenige bijzonder-
heden zijn mij door den marinier *A. de Bruine* zelf verhaald. Woensdag, den
17 dezer, verliet hij Antwerpen, met het aubrukken van den dag, in het gewaad van een
Vlaamschen tuisser, namelijk blauwe kiel, blauwe slampmuts, eenen gouden degen
en een berkenboompe in de andere hand; zo kwam hij, na veel gevaar en gebrak,
zich des nachts in de bosschen of drooge slooten verbergende, tot boven Brugge, daar
ontmoette hem in een boschweg een gewapende Belgische veldwachter, welke hem
staande hield en naar zijne papieren vroegde. De ongelukkige die niet kunnende
vertoonen, beval de veldwachter hem te volgen, verklaarde hem gevangen, liet de
ontbloote sabel, welke hij boven het hoofd van den ontvingten had opgeheven, een
oogenblik zakken, en stak de hand in de borst, om daar uit een kogel te halen en hem
de handen te binden. De wanhoop gaf den vlugteling reuzenkracht; de gedachte op
te nemen en daarmede den Belgischen veldwachter een slag in den hals toe te brengen,
zoodat hij bewusteloos nederzeeg, was het werk van een oogenblik; daarop vliegt
hij het bosch in en kwam, na onbeschrijfelijke vermoeienis en honger, te Lapschuire,
dicht bij onze grenzen, waar twee Vlaamsche vrouwen zich den ongelukkigen aan-
trokken, en hem behouden te St. Anna ter Muiden bragten, waar hij den inen-
schenvriend, die hem nachtverblijf en goedsal gaf, het berkenboompe, een der mid-
delen zijner bevrijding, tot gedachtenis, in den tuin plantte.

Drie Belgische deserteurs hebben zich dezer dagen weder aan onze voorposten aan-
gegeven, en zijn naar Vlissingen opgezonden.

WIRDUM den 22 April.

Op heden is alhier door Collater en Kerkeraledelen met eenparigheid van
stemmen tot Predikant dezer Gemeente benoepen: de wel. erw. heer *E. Idema*,
Kandidaat van de H. Dienst bij het Provinciaal Kerkbestuur van Groningen,
door wien deze beroeping dadelijk is aangenomen.

GEBOORTE-, HUWELIJKS- EN STERFBERIGTEN.

Heden beviel voorspoedig van eene welgeschapene DOCHTER ALIDA
HESSELINK, geliefde Echtgenoot van J. E. VAN SCHOUWERBURG,
den 19 April 1833.
Heden beviel van eene DOCHTER WI. H. DITMER, geliefde Echt-
genoot van J. B. HENNEMAN, den 23 April 1833.
Heden beviel mijne Vrouw zeer voorspoedig van eene DOCHTER
NIEWOLDA, den 25 April 1833.
Getrouwd: Mr. A. GELDERMAN en
Jongvrouw E. J. W. GEERTSEMA
den 25 April 1833.
Mijn geliefde Echtgenoot JAN CHRISTIAAN BIEBERICHER werd mij
heden morgen, na een langdurige ziekte, door den dood ontruk-
kend, in den ouderdom van bijna 45 jaren. Allen, die den Overledene in zijn zorgvuldig
en werkzaam karakter gekend hebben, zullen gevoelen, dat deze slag hij en
mijne twee onmondige Kinderen diep moet treffen.

GRONINGEN
den 18 April 1833.
Strekkende deze voor algemeene en bijzondere kennisgeving.
De AFFAIRE zal door de WEDUWE worden voortgezet.
Heden middag overleed mijn waarde Echtgenoot NICOLAAS GRIM-
MIUS, in leven Onderwijzer in de Ooster Stadschool alhier, na eenen ziek-
ling van eenige weken, in den ouderdom van ruim 40 jaren.
Bitter bedroefd met des overledenes Zoonje uit een vorig huwelijk, geef ik
hiervan kennis aan Vrienden en Bekenden.

GRONINGEN
den 24 April 1833.
Na een lang lijden stierf op den 21 April, des morgens te half acht,
mijne geliefde Echtgenoot en mijner drie onmondige Kinderen zorgdragende
Moeder TALEA BARTH HOPKES, in haar 36ste levensjaar.
LANDSCHAPS POLDER (in Oosterseland)
in April 1833.
P. J. POPPENS.

Bij W. VAN ROEKEREN is uitgegeven en alom te bekomen:
Het glijkend PORTRET van Zijne Excellentie LOBEWIJK GUSTAAF
GROAF VAN HEIDEN, Vice-Admiraal in Russische dienst, enz. enz.
Op groot Velijn f 1 — 80.
— Chineesch f 2 — 40.

Door BROESE & COMP., te Breda, zal dezer dagen alom aan hunne
Correspondenten worden verzonden:
MAGAZIJN VOOR DE REKENKUNST. Een Tijdschrift, hoofdzakelijk ten
doel hebbende de bevordering der gewone of lagers Rekenkunst. Eerste stuk.
Jaargang 1833.

Bovengemelden zijn in staat gesteld, met den meesten ijver dit Tijdschrift te
kunnen vervolgen, en om hetzelfde meer algemeen verkrijgbaar te stellen, heb-
ben zij den prijs voor al hunne Geabonneerden bepaald op den zeer geringen
prijs van f 1 — 20.

Beminnaars en voorstanders der schoone Rekenkunst en vooral jeugdige On-
derwijzers en Kweekelingen worden uitgenoodigd, het hunne verder te willen
bijdragen ter bevordering en bereiking van het beoogde doel, dat zij zich
verder hebben voorgesteld, terwijl de Redactie niets onbeproefd zal laten het
Magazijn in belangrijkheid te doen toenemen.

HET PLAATSELIJK BESTUUR der Gemeente MIDDELSTAD
brengt ter kennis van het Algemeen, dat, ten gevolge magting, door ZIJNE
MAJESTEIT DEN KONING op het PLAATSELIJK BESTUUR verleend, nu
en inkomstig jaarlijks, op den eersten Donderdag in de maand Mei, te Midde-
stad zal gehouden worden eene openbare VERKAAST.
Werdende de VEEHOUDERS met hun VEE, missgaders de KOOPLIEDEN
uitgenoodigd, dezelve te komen bezoeken, terwijl zal gezorgd worden, dat
even als op de gewone NAJAARS VEEMARKT (welke den tweeden Donderdag
na die van Uithuizen wordt gehouden) het Vee behoorlijk geplaatst en den
Handel alle gemak verschaft worde.

Het Plaatselijk Bestuur, voornemend,
F. PLAAAT.
MIDDELSTAD
den 19 April 1833.
Ter ordonnantie van denzelven,
de Secretaris,
B. C. EENKEMA
Assessor.

NB. De REDACTEURS van de ALMANAKKEN worden vriendelijk en in-
stantelijk verzocht, te willen zorgen, dat inkomstig beide Markten in de
Almanakken op den juiste datum worden opgegeven.

2-10-68

WINSCHOTEN
den 22 April 1833.

Ter ordonnantie van dezelve,
A. GROENIER.

**Van wege het Bestuur voornoemd,
R. H. BOER.**

Voor het **BOELHUIS**, in de Pelsterstraat.

VERKOOPING VAN ROERENDE GOEDEREN.

HOUTVEILING.

Te Groningen, ter Boekdrukkerij van C. M. VAN BOLHUIS HOITSEMA, in de Oude Boteringestraat. (Met autorisatie.)